

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2014/100/ΕΕ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Οκτωβρίου 2014

σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2002/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία κοινοτικού συστήματος παρακολούθησης της κυκλοφορίας των πλοίων και ενημέρωσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2002/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για τη δημιουργία κοινοτικού συστήματος παρακολούθησης της κυκλοφορίας των πλοίων και ενημέρωσης και την κατάργηση της οδηγίας 93/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών θαλάσσιων μεταφορών μπορεί να ευνοηθεί με αποδοτικότερη αξιοποίηση των πόρων και καλύτερη χρήση των ηλεκτρονικών πληροφοριών.
- (2) Για να μεγιστοποιηθεί ο βαθμός απόδοσης και να αποφευχθεί η επανάληψη των προσπαθειών, χρειάζεται να αξιοποιηθούν οι υπάρχουσες εθνικές και ενωσιακές πλατφόρμες, τεχνικές λύσεις και η τυποποίηση, με παράλληλη άντληση οφελών από τις επενδύσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί.
- (3) Το SafeSeaNet, το σύστημα ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της Ένωσης, το οποίο δημιουργήθηκε με βάση την οδηγία 2002/59/ΕΚ, πέραν του γεγονότος ότι ενισχύει την ασφάλεια στη θάλασσα, τη λιμενική και ναυτιλιακή ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος και την ετοιμότητα σε περίπτωση ρύπανσης, καθιστά δυνατή, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης, την ανταλλαγή πρόσθετων πληροφοριών με σκοπό να διευκολυνθούν η αποδοτική ναυτιλιακή κίνηση και οι θαλάσσιες μεταφορές.
- (4) Για να επιτευχθεί εξοικονόμηση κόστους, να αποφευχθεί η σύσταση πολλαπλών διευθυνουσών ομάδων και να αξιοποιηθεί η πείρα της ομάδας καθοδήγησης υψηλού επιπέδου (HLSG), πρέπει να αναπροσαρμοσθούν οι διαχειριστικές αρχές της και τα καθήκοντά της ώστε να καλυφθούν πρόσθετα πεδία που καλύπτει η οδηγία.
- (5) Σύμφωνα με την οδηγία 2002/59/ΕΚ τα κράτη μέλη και η Επιτροπή οφείλουν να συνεργάζονται για την ανάπτυξη και την επικαιροποίηση του συστήματος ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της Ένωσης, με βάση την πείρα που έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του συστήματος, τις δυνατότητες και τις λειτουργίες του, προκειμένου να βελτιωθεί με βάση την εξέλιξη των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών.
- (6) Έχει αποκτηθεί πείρα και έχουν επέλθει τεχνολογικά επιτεύγματα, ιδίως όσον αφορά την ανάπτυξη ενός διαλειτουργικού συστήματος ανταλλαγής το οποίο μπορεί να συνδυάζει πληροφορίες από το SafeSeaNet με πληροφορίες από άλλα συστήματα παρακολούθησης και εντοπισμού [CleanSeaNet, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Δεδομένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό σκαφών εξ αποστάσεως (κέντρο δεδομένων LRIT της ΕΕ) και το σύστημα πληροφοριών Thetis], όπως και από εξωτερικά συστήματα [π.χ. δορυφορικό Προηγμένο Σύστημα Πληροφοριών (AIS)], για ολοκληρωμένη ναυτιλιακή εξυπηρέτηση. Έχουν δρομολογηθεί διάφορες πρωτοβουλίες AIS μέσω δορυφόρου, όπως και από τα κράτη μέλη, οι οποίες επιβεβαιώνουν τα επιχειρησιακά οφέλη από την πρόσβαση σε δεδομένα SAT-AIS.
- (7) Τα εξυπηρετούμενα από τον EMSA συστήματα και εφαρμογές είναι ικανά να παρέχουν στις αρχές των κρατών μελών και στους φορείς της Ένωσης διεξοδικές πληροφορίες π.χ. για τις θέσεις των πλοίων, τα επικίνδυνα φορτία, τη ρύπανση κ.λπ., όπως και να παρέχουν υποστηρικτικές υπηρεσίες σε τομείς όπως η ακτοφυλακή, η καταπολέμηση της πειρατείας και, στατιστικά στοιχεία, σύμφωνα με τα δικαιώματα πρόσβασης που χορηγούνται με βάση το έγγραφο ελέγχου διεπαφής και λειτουργικότητας (IFCD) που έχει συνταχθεί και τηρείται δυνάμει του άρθρου 22α και του παραρτήματος III της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 208 της 5.8.2002, σ. 10.

- (8) Η διαχείριση του συστήματος και των τεχνολογικών αναβαθμίσεων του αποτελούν τακτικά αντικείμενο συζήτησης με τα κράτη μέλη στη διευθύνουσα ομάδα υψηλού επιπέδου του SafeSeaNet (HLSG) που έχει συσταθεί με την απόφαση 2009/584/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾. Στην εν λόγω ομάδα συζητούνται επίσης οι βελτιώσεις που επήλθαν από την τεχνική ενοποίηση των διαφόρων συστημάτων και εφαρμογών που αναπτύσσονται. Αυτές οι εξελίξεις και η δοκιμή ενός ενοποιημένου περιβάλλοντος ναυτιλιακών δεδομένων από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα έχουν δημιουργήσει συνέργιες, βελτιωμένα χαρακτηριστικά συστημάτων και υπηρεσίες.
- (9) Το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2002/59/ΕΚ πρέπει επομένως να τροποποιηθεί ώστε να αντικατοπτρίζει αυτές τις τεχνικές εξελίξεις που επήλθαν από την πείρα που αποκτήθηκε με το σύστημα SafeSeaNet.
- (10) Το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας για τη θάλασσα κυκλοφορία [Σύστημα διαχείρισης και ενημέρωσης για τη θάλασσα κυκλοφορία (VTMIS)], το οποίο καλύπτει το σύστημα ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της Ένωσης και παραπέμπει σε λοιπή συναφή ενωσιακή νομοθεσία, θα πρέπει να καταστεί σαφέστερο και να προσδιορίζει τις πράξεις της Ένωσης με βάση τις οποίες χρησιμοποιείται προς το παρόν το SafeSeaNet, όπως η οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾, η οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾, η οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁴⁾ και η οδηγία 2010/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁵⁾. ως προς τις προαναφερόμενες νομικές πράξεις, η αξιοποίηση του SafeSeaNet μπορεί να διευκολύνει περαιτέρω την ανταλλαγή και την από κοινού αξιοποίηση των πληροφοριών και αναμένεται να ευνοήσει περαιτέρω τη χρήση του συστήματος, το ενοποιημένο σύστημα πληροφοριών και πλατφόρμα, ώστε να εξασφαλιστεί η σύγκλιση και διαλειτουργικότητα των ναυτιλιακών συστημάτων και εφαρμογών, συμπεριλαμβανομένων των διαστημικών τεχνολογιών.
- (11) Οι εξελίξεις που αντικατοπτρίζονται στην παρούσα οδηγία μπορούν να διαδραματίσουν επίσης κεντρικό ρόλο στην ανάπτυξη ενός κοινού περιβάλλοντος ανταλλαγής πληροφοριών (CISE) στον ναυτιλιακό τομέα, που αποτελεί εθελοντική διαδικασία συνεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με σκοπό την περαιτέρω ενίσχυση και προώθηση της ανταλλαγής σχετικών πληροφοριών μεταξύ των αρχών που συμμετέχουν στη θάλασσα επιτήρηση.
- (12) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ασφάλειας στη ναυτιλία και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2002/59/ΕΚ αντικαθίσταται από το περιεχόμενο του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 18 Νοεμβρίου 2015. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

⁽¹⁾ Απόφαση 2009/584/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τη συγκρότηση της διευθύνουσας ομάδας υψηλού επιπέδου για το σύστημα SafeSeaNet (ΕΕ L 201 ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 63).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 81).

⁽³⁾ Οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων, περιλαμβανομένων των ποινικών κυρώσεων, για αδικήματα ρύπανσης (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 11).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τον έλεγχο των πλοίων από το κράτος λιμένα (ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 57).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2010/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τις διατυπώσεις υποβολής δηλώσεων για τα πλοία κατά τον κατάπλου ή/και απόπλου από λιμένες των κρατών μελών και για την κατάργηση της οδηγίας 2002/6/ΕΚ (ΕΕ L 283 της 29.10.2010, σ. 1).

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 28 Οκτωβρίου 2014.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (SAFESEANET)**1. Γενική θεώρηση και αρχιτεκτονική**

Το σύστημα ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της Ένωσης SafeSeaNet καθιστά δυνατή τη λήψη, αποθήκευση, ανάκτηση και ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, της ασφάλειας των πλοίων και των λιμένων, της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της επίτευξης αποδοτικών θαλάσσιων μεταφορών και ναυτιλιακής κίνησης.

Το SafeSeaNet είναι εξειδικευμένο σύστημα που έχει δημιουργηθεί για να εξυπηρετήσει την ανταλλαγή πληροφοριών σε ηλεκτρονική μορφή μεταξύ των κρατών μελών και να παράσχει στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη τις σχετικές πληροφορίες σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία. Απαρτίζεται από ένα δίκτυο εθνικών συστημάτων SafeSeaNet στα κράτη μέλη και ένα κεντρικό σύστημα SafeSeaNet, το οποίο λειτουργεί ως κομβικό σημείο.

Το δίκτυο ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της Ένωσης θα συνδέει όλα τα εθνικά συστήματα SafeSeaNet που θα δημιουργηθούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και θα περιλαμβάνει το κεντρικό σύστημα SafeSeaNet.

2. Διαχείριση, λειτουργία, ανάπτυξη και συντήρηση του SafeSeaNet**2.1. Αρμοδιότητες****2.1.1. Εθνικά συστήματα SafeSeaNet**

Τα κράτη μέλη δημιουργούν και διατηρούν ένα εθνικό σύστημα SafeSeaNet που καθιστά δυνατή την ανταλλαγή ναυτιλιακών πληροφοριών μεταξύ εξουσιοδοτημένων χρηστών υπό την ευθύνη της οικείας Εθνικής Αρμόδιας Αρχής (ΕΑΑ).

Η ΕΑΑ είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση του εθνικού συστήματος, η οποία περιλαμβάνει τον εθνικό συντονισμό των χρηστών και των παρόχων των δεδομένων, καθώς και για να διασφαλίζει ότι έχουν καθοριστεί οι κωδικοί UN LOCODES και ότι έχουν δημιουργηθεί και συντηρούνται η αναγκαία εθνική υποδομή πληροφορικής και οι διαδικασίες που περιγράφονται στο έγγραφο ελέγχου διεπαφής και λειτουργικότητας που αναφέρεται στο σημείο 2.3.

Το εθνικό σύστημα SafeSeaNet καθιστά δυνατή τη διασύνδεση όλων των εξουσιοδοτημένων χρηστών υπό την ευθύνη κάθε ΕΑΑ και μπορεί να καταστεί προσβάσιμο από καθορισμένους ναυτιλιακούς παράγοντες (πλοιοκτήτες, πράκτορες, πλοίαρχους, ναυλωτές και άλλους) όταν εξουσιοδοτούνται προς τούτο από την ΕΑΑ, συγκεκριμένα προκειμένου να εξυπηρετηθεί η ηλεκτρονική υποβολή και παραλαβή αναφορών σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία.

2.1.2. Κεντρικό σύστημα SafeSeaNet

Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση και ανάπτυξη του κεντρικού συστήματος SafeSeaNet σε επίπεδο άσκησης πολιτικής, καθώς και για την επίβλεψη του συστήματος SafeSeaNet σε συνεργασία με τα κράτη μέλη ενώ, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια στη Θάλασσα είναι υπεύθυνος, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, για

— την τεχνική υλοποίηση και τεκμηρίωση του SafeSeaNet,

— την ανάπτυξη, εκμετάλλευση και ενοποίηση των ηλεκτρονικών μηνυμάτων και δεδομένων, καθώς και για τη συντήρηση των διεπαφών με το κεντρικό σύστημα SafeSeaNet, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων AIS που συλλέγονται μέσω δορυφόρου, και με τα διάφορα συστήματα πληροφοριών της παρούσας οδηγίας, όπως αναφέρεται στο σημείο 3.

Το κεντρικό σύστημα SafeSeaNet, λειτουργώντας ως κομβικό σημείο, διασυνδέει όλα τα εθνικά συστήματα SafeSeaNet και δημιουργεί την αναγκαία υποδομή πληροφορικής και τις αναγκαίες διαδικασίες όπως περιγράφονται στο «έγγραφο ελέγχου διεπαφής και λειτουργικότητας» που αναφέρεται στο σημείο 2.3.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια στη θάλασσα (ΕΕ L 208 της 5.8.2002, σ. 1).

2.2. Αρχές διαχείρισης

Η Επιτροπή συγκροτεί διευθύνουσα ομάδα υψηλού επιπέδου, η οποία υιοθετεί τον εσωτερικό της κανονισμό, αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της Επιτροπής και έχει ως αποστολή:

- να διατυπώνει συστάσεις για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ασφάλειας του συστήματος SafeSeaNet,
- να δίνει κατάλληλες οδηγίες για την ανάπτυξη του συστήματος,
- να συνεπικουρεί την Επιτροπή στην επανεξέταση των επιδόσεων του συστήματος,
- να προσφέρει την κατάλληλη καθοδήγηση για την ανάπτυξη διαλειτουργικής πλατφόρμας ανταλλαγής δεδομένων που θα συνδυάζει πληροφορίες από το σύστημα SafeSeaNet με πληροφορίες από τα άλλα συστήματα πληροφοριών που αναφέρονται στο σημείο 3,
- να εγκρίνει το έγγραφο ελέγχου διεπαφής και λειτουργικότητας που αναφέρεται στο σημείο 2.3. και κάθε μελλοντική του τροποποίηση,
- να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές για τη συλλογή και διάδοση πληροφοριών μέσω του SafeSeaNet, οι οποίες σχετίζονται με τις αρμόδιες αρχές που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη για να εκτελούν καθήκοντα δυνάμει της παρούσας οδηγίας,
- να έρχεται σε επαφή με άλλα σχετικά φόρα, ιδίως με την ομάδα απλούστευσης των ναυτιλιακών διατυπώσεων και των υπηρεσιών ηλεκτρονικών πληροφοριών.

2.3. Έγγραφο ελέγχου διεπαφής και λειτουργικότητας και τεχνική τεκμηρίωση SafeSeaNet

Η Επιτροπή θα συντάξει και θα τηρεί, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, έγγραφο ελέγχου διεπαφής και λειτουργικότητας (IFCD).

Το έγγραφο θα περιγράφει λεπτομερώς τις απαιτήσεις επιδόσεων και τις εφαρμοστέες διαδικασίες για τα εθνικά και τα κεντρικά σκέλη του SafeSeaNet, το οποίο έχει σχεδιασθεί κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση με τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία.

Το IFCD θα περιλαμβάνει κανόνες για:

- την καθοδήγηση όσον αφορά τα δικαιώματα πρόσβασης των χρηστών για τη διαχείριση της ποιότητας των δεδομένων,
- την ενσωμάτωση των στοιχείων, όπως αναφέρεται στο σημείο 3, και τη διάδοσή τους μέσω του συστήματος SafeSeaNet,
- τις επιχειρησιακές διαδικασίες για τον Οργανισμό και τα κράτη μέλη, καθορίζοντας τους μηχανισμούς ελέγχου για την ποιότητα δεδομένων του SafeSeaNet,
- για τις προδιαγραφές ασφαλείας για τη μετάδοση και ανταλλαγή δεδομένων και
- την αρχειοθέτηση των πληροφοριών σε εθνικό και κεντρικό επίπεδο.

Το IFCD αναφέρει τους τρόπους αποθήκευσης και τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών για επικίνδυνα ή ρυπογόνα εμπόρευμα σχετικά με τακτικά δρομολόγια για τα οποία έχει χορηγηθεί εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 15.

Ο Οργανισμός θα καταρτίσει και θα διατηρεί, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, την τεχνική τεκμηρίωση του SafeSeaNet, όπως πρότυπα για τον μορφότυπο ανταλλαγής δεδομένων, διαλειτουργικότητα με άλλα συστήματα και εφαρμογές, εγχειρίδια χρηστών, προδιαγραφές ασφαλείας του δικτύου και βάσεις δεδομένων αναφοράς που χρησιμοποιούνται για τη στήριξη των υποχρεώσεων αναφοράς.

3. Ανταλλαγή και γνωστοποίηση δεδομένων

Το σύστημα χρησιμοποιεί βιομηχανικά πρότυπα και έχει την ικανότητα αλληλεπίδρασης με δημόσια και ιδιωτικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία, την παροχή ή τη λήψη πληροφοριών εντός του SafeSeaNet.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συνεργάζονται προκειμένου να εξετάσουν τη σκοπιμότητα και την ανάπτυξη λειτουργιών που εξασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, ότι οι πάροχοι δεδομένων, καθώς και οι πλοίαρχοι, οι πλοιοκτήτες, οι πράκτορες, οι εφοπλιστές, οι ναυλωτές και οι αρμόδιες αρχές, θα χρειάζεται να υποβάλουν τις πληροφορίες μόνον μία φορά, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της οδηγίας 2010/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και της λοιπής σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υποβαλλόμενες πληροφορίες είναι διαθέσιμες προς χρήση σε όλα τα σχετικά συστήματα αναφοράς, κοινοποίησης, ανταλλαγής πληροφοριών και παρακολούθησης διαχείρισης και ενημέρωσης για τη θαλάσσια κυκλοφορία (VTMIS).

Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν και διατηρούν τις αναγκαίες διεπαφές για την αυτόματη διαβίβαση δεδομένων στο SafeSeaNet με ηλεκτρονικά μέσα.

Το κεντρικό σύστημα SafeSeaNet πρέπει να χρησιμοποιείται για τη διάδοση ηλεκτρονικών μηνυμάτων και την ανταλλαγή ή γνωστοποίηση δεδομένων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία, μεταξύ άλλων με:

- την οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου⁽²⁾, όσον αφορά το άρθρο 12 παράγραφος 3·
- την οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων, συμπεριλαμβανομένων των ποινικών κυρώσεων, για αδικήματα ρύπανσης⁽³⁾, όσον αφορά το άρθρο 10·
- την οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τον έλεγχο των πλοίων από το κράτος λιμένα⁽⁴⁾, όσον αφορά το άρθρο 24·
- την οδηγία 2010/65/ΕΕ, εφόσον εφαρμόζεται το άρθρο 6.

Η εκμετάλλευση του συστήματος SafeSeaNet αναμένεται να στηρίξει τη διευκόλυνση και τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χώρου θαλάσσιων μεταφορών χωρίς εμπόδια.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες διεθνώς αναγνωρισμένοι κανόνες επιτρέπουν τη δρομολόγηση πληροφοριών LRIT σχετικά με σκάφη τρίτων χωρών, τα δίκτυα του SafeSeaNet θα χρησιμοποιούνται για τη διανομή μεταξύ των κρατών μελών, με κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας, των πληροφοριών LRIT που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 6β της παρούσας οδηγίας.

4. Ασφάλεια και δικαιώματα πρόσβασης

Το κεντρικό και τα εθνικά συστήματα SafeSeaNet συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών καθώς και με τις αρχές και προδιαγραφές ασφαλείας που περιγράφονται στο IFCD, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα πρόσβασης.

Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν όλους τους χρήστες για τους οποίους αναγνωρίζεται ρόλος και δέσμη δικαιωμάτων πρόσβασης σύμφωνα με το IFCD.».

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τις διατυπώσεις υποβολής δηλώσεων για τα πλοία κατά τον κατάπλου ή/και απόπλου από λιμένες των κρατών μελών και για την κατάργηση της οδηγίας 2002/6/ΕΚ (ΕΕ L 283 της 29.10.2010, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 81.

⁽³⁾ ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 57.